

Йшли корови із діброви (лірична)

Хрестоматійна народна пісня.
Стихійний розспів Звіринецької майстерні
Київського Кобзарського Цеху, 1990-і рр.
Нотний запис Катерини Міщенко

Не поспішаючи

$\text{♩} = 70$

Сопілка

Сопрано

Альт I

Альт II

Бас

1. Йшли ко-ро-ви із ді-бро-ви, а о-ве-чки з по - ля, за-пла-ка-ла мо-ло-да ді-вчи-на,

з ко-за-че-ньком сто - я. За-пла-ка-ла мо-ло-да ді-вчи-на з ко-за-че-ньком сто - я.

2. Ку - ди і-деш ві- д'ї-жджа-єш, си-зо-кри-лий о - рле? А хто ж ме-не, мо ло-ду ді-вчи-ну,

до се-рця при - го - рне? А хто ж ме-не, мо-ло-ду ді-вчи-ну, до се-рця при- го - рне?

3. При - го-рта-йся, мо - я ми-ла, то-ва-ри-шу мо - му, та й не ка-жи ти ті-є - ї пра-вди,

що ме-ні са - мо - му. Та й не ка-жи ти ті-є - ї пра-вди, що ме-ні са - мо - му.

4. Як же ме - ні, мій ми - ле - нький, пра - вди не ка - за - ти? Ве - чір при - йде,

су - мно ме - ні ста - не, ні з ким ро - змо - вля - ти. Ве - чір при - йде, су - мно ме - ні ста - не,

Йшли корови із діброви,
А овечки з поля,
Заплакала молода дівчина
З козаченьком стоя.

Куди їдеш, від'їжджаєш,
Сизокрилий орле?
А хто ж мене, молоду дівчину,
До серця пригорне?

Пригортайся, моя мила,
Товаришу мому,
Та й не кажи ти тієї правди,
Що мені самому.

Як же мені, мій миленький,
Правди не казати –
Вечір прийде, сумно мені стане,
Ні з ким розмовляти.

ні з ким ро - змо - вля ти.